

ภาคผนวก ก.

แบบวัดความถี่ของแมสลาด

มหาวิทยาลัยพระนคร

แบบวัดความถี่ถ้อย

คำชี้แจง จุดมุ่งหมายของแบบสอบถามนี้ เพื่อสำรวจทัศนคติของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการฝึกปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล โดยจะประกอบไปด้วยข้อความที่เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อการฝึกปฏิบัติงานในวิชาชีพ จำนวน 22 ข้อ ขอให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียดและตัดสินใจว่าท่านเคยมีความรู้สึกเช่นนี้กับการฝึกปฏิบัติงานของท่านหรือไม่ โดยให้ท่านใส่เครื่องหมาย / ลงใน ตามความรู้สึกและความเป็นจริงที่ท่านประสบ กรุณาตอบทุกข้อ การเลือกตอบให้ถือเกณฑ์ตัวเลขเป็นตัวกำหนดความถี่ดังนี้

- 6 หมายถึง ทุกวัน
- 5 หมายถึง สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง
- 4 หมายถึง สัปดาห์ละครั้ง
- 3 หมายถึง เดือนละ 2 - 3 ครั้ง
- 2 หมายถึง เดือนละครั้ง หรือน้อยกว่า
- 1 หมายถึง ปีละ 2 - 3 ครั้ง หรือน้อยกว่า
- 0 หมายถึง ไม่เคย

ตัวอย่าง

	ทุกวัน	สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละ 2 - 3 ครั้ง	เดือนละครั้งหรือน้อยกว่า	ปีละ 2 - 3 ครั้งหรือน้อยกว่า	ไม่เคย
ข้อความ	6	5	4	3	2	1	0
1. ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจในการทำงาน /

ข้อความ	ทุกวัน	สัปดาห์ละ	สัปดาห์ละ	เดือนละ	เดือนละ	ปีละ	ไม่เคย
		2 - 3 ครั้ง	ครั้ง	2 - 3 ครั้ง	ครั้งหรือ น้อยกว่า	2 - 3 ครั้งหรือ น้อยกว่า	
	6	5	4	3	2	1	0
1. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการฝึก ปฏิบัติงานทำให้จิตใจ หล่อเหี่ยว							
2. ข้าพเจ้ารู้สึกหมดแรงหลัง จากเลิกจากการฝึกปฏิบัติ งานในแต่ละวัน							
3. ข้าพเจ้ารู้สึกอ่อนเพลียละ เหี่ยวขณะตื่นนอนเมื่อฝึก ถึงว่าจะต้องไปฝึกปฏิบัติงาน							
4. ข้าพเจ้าสามารถที่จะเข้าใจ ได้อย่างง่ายดายว่าบุคคล ที่เกี่ยวข้องรู้สึกเกี่ยวกับ สิ่งต่าง ๆ อย่างไร							
5. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเอง ปฏิบัติต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง ราวกับว่าพวกเขาไม่มี ชีวิตจิตใจ							

ข้อความ	ทุกวัน	สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง	สัปดาห์ละ ครั้ง	เดือนละ 2 - 3 ครั้ง	เดือนละ ครั้งหรือ น้อยกว่า	ปีละ 2 - 3 ครั้งหรือ น้อยกว่า	ไม่เคย
	6	5	4	3	2	1	0
6. การฝึกปฏิบัติงานร่วมกับผู้ อื่นทั้งวัน ทำให้ข้าพเจ้าตั้ง เครียดและกังวลใจ							
7. ข้าพเจ้าแก้ปัญหาของบุคคล ที่เกี่ยวข้องได้ดี							
8. ข้าพเจ้ารู้สึกท้อถอยต่อการ ฝึกปฏิบัติงาน							
9. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมี อิทธิพลในทางที่ดีต่อชีวิต ของผู้อื่นจากงานวิชาชีพ พยาบาลที่ข้าพเจ้าทำอยู่							
10. ข้าพเจ้าเริ่มกลายเป็นคนที่ มีจิตใจกระด้างต่อบุคคลมาก ขึ้นตั้งแต่เข้าฝึกปฏิบัติงาน							
11. ข้าพเจ้ากังวลว่าการฝึก ปฏิบัติงานทำให้ข้าพเจ้าดู เหมือนเป็นคนไม่มีจิตใจต่อ คนที่เกี่ยวข้อง							

ข้อความ	ทุกวัน	สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง	สัปดาห์ละ ครั้ง	เดือนละ 2 - 3 ครั้ง	เดือนละ ครั้งหรือ น้อยกว่า	ปีละ 2 - 3 ครั้งหรือ น้อยกว่า	ไม่เคย
	6	5	4	3	2	1	0
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเอง กระตือรือร้นและเอาจริง เอาใจมาก							
13. ข้าพเจ้ารู้สึกคับข้องใจต่อ การฝึกปฏิบัติงาน							
14. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองต้อง ฝึกปฏิบัติงานมากเกินไป							
15. ข้าพเจ้าไม่สนใจจริงว่ามี อะไรเกิดขึ้นกับบุคคลที่ เกี่ยวข้อง							
16. การทำงานกับบุคคลโดย ตรงทำให้ข้าพเจ้าเกิด ความเครียดมาก							
17. ข้าพเจ้าสามารถสร้าง บรรยากาศที่ผ่อนคลายกับ ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ง่าย							

ข้อความ	ทุกวัน	สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง	สัปดาห์ละ ครั้ง	เดือนละ 2 - 3 ครั้ง	เดือนละ ครั้งหรือ น้อยกว่า	ปีละ 2 - 3 ครั้งหรือ น้อยกว่า	ไม่เคย
	6	5	4	3	2	1	0
18. ข้าพเจ้ารู้สึกรำ เริง เบิก บานใจที่ได้ทำงานกับบุคคล ที่เกี่ยวข้อง							
19. ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จอันมีค่ามากกว่ามาภายใน การฝึกปฏิบัติงานในวิชาชีวะ พยาบาล							
20. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าหมดความ อดทนต่อการฝึกปฏิบัติงาน ต่อไป							
21. ข้าพเจ้าสามารถจัดการกับ ปัญหาทางอารมณ์ได้อย่าง สุ่มรอบคอบในการฝึก ปฏิบัติงาน							

ข้อความ	ทุกวัน	สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง	สัปดาห์ละ ครั้ง	เดือนละ 2 - 3 ครั้ง	เดือนละ ครั้งหรือ น้อยกว่า	ปีละ 2 - 3 ครั้งหรือ น้อยกว่า	ไม่เคย
	6	5	4	3	2	1	0
22. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณคนที่ เกี่ยวข้องกับมักจะตาดหนี ข้าพเจ้าในเรื่องปัญหา ต่าง ๆ ของเขา หรือเมื่อ เขาเกิดปัญหา							

ตัวอย่างการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

ครั้งที่ 1

ณ หอประชุมเสถียรวิทยาลัยพยาบาลอุตรดิตถ์

- ผู้ให้คำปรึกษา : สวัสดีค่ะ วันนี้ครูได้มีโอกาสกลับมาพบกับนักศึกษาอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ครูลาไปเรียนหนังสือมา 2 ปี ครูเคยสอนนักศึกษาเมื่ออยู่ชั้นปี 1 ตอนนี้อยู่ชั้นปี 4 กันแล้ว อีกไม่กี่เดือน นักศึกษาก็คงจะจบไป รู้สึกเป็นอย่างไรบ้างคะ เมื่ออยู่ปี 4
- สมาชิกกลุ่ม : เหนื่อยค่ะ (ตอบพร้อมกัน)
- หญิง : ตีใจ ใจล้จะจบค่ะ
- ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ นี่ก็คือความรู้สึกของแต่ละคน ที่เมื่อใกล้จบนักศึกษาค่อนข้างจะเหนื่อยหน่อยเพราะอยู่ปี 4 ความรับผิดชอบจะมากขึ้น เตรียมพร้อมที่จะออกไปประกอบอาชีพอยู่แล้ว เอาละค่ะ วันที่พวกเราได้มาเข้ากลุ่มกัน โดยมีนักศึกษาเป็นสมาชิกกลุ่ม ครูเองก็เป็นสมาชิกกลุ่มด้วย ครูขอใช้คำว่าครูแทนคำเรียกตัวเองก็แล้วกันนะคะ การเข้ากลุ่มครั้งนี้ก็มีวัตถุประสงค์อยู่ นักศึกษาคงจำได้ว่าครูได้ศึกษาเรื่องความเหนื่อย และพบว่านักศึกษาพยาบาลมีความเหนื่อยเช่นกัน และความเหนื่อยนั้นจะมีผลต่อนักศึกษาทั้งด้านกาย จิตใจ การทำงานและการดำเนินชีวิต และถ้ามีการสะสมมากขึ้นมันก็จะส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพในอนาคต เพราะฉะนั้นครูจึงเห็นว่านักศึกษาควรจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเหนื่อย เพราะถ้านักศึกษาได้เข้าใจและเรียนรู้เกี่ยวกับความเหนื่อยก่อนจะออกไปประกอบอาชีพแล้ว เมื่อเกิดปัญหาหรือไม่สบายใจในขณะที่เรียนหนังสือหรือจบออกไปแล้ว นักศึกษาจะได้ช่วยเหลือตนเองได้ โดยวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มซึ่งวิธีการให้คำปรึกษากลุ่มนี้ สมาชิกกลุ่มจะได้บอกเล่าถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาที่ดี ความไม่สบายใจที่ดี

ที่เกิดขึ้นกับสมาชิกกลุ่มให้กับเพื่อนสมาชิกได้รับรู้ เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ดังนั้นการเข้ากลุ่มในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ ทำให้ความท้อถอยที่เกิดขึ้นกับนักศึกษานั้นลดลง โดยสมาชิกที่มาเข้ากลุ่มวันนี้ ต่างก็ประสบกับความท้อถอยและมีระดับความท้อถอยต่าง ๆ กัน และเมื่อ สมาชิกกลุ่มได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ครูเชื่อว่านักศึกษาจะสามารถลด ความท้อถอยได้ และขณะเดียวกันครูก็คิดว่านักศึกษาจะได้รู้จักพัฒนาตนเอง ด้วย คณะมีใครอยากจะถามอะไรก่อนมั๊ยคะ

สมาชิกกลุ่ม : ไม่มีค่ะ (ตอบพร้อมกัน)

ผู้ให้คำปรึกษา : ถ้าไม่มีอะไร ก็ขอให้สมาชิกทุกคนนั่งตามสบาย ไม่ต้องเกร็งนะคะ ให้นั่ง สบาย ๆ ให้ความรู้สึกผ่อนคลายมากที่สุดในการเข้ากลุ่ม ใครอยากจะทำ อะไรก็ให้อยู่ในข้อตกลงของกลุ่ม เดี่ยวจะมีข้อตกลงร่วมกัน โดยครูจะให้ สมาชิกกลุ่มเป็นผู้กำหนดข้อตกลงกันเองเพื่อใช้เป็นกฎระเบียบของกลุ่ม เพราะฉะนั้นบทบาทของครูจึงเป็นผู้นำกลุ่มที่ช่วยให้กลุ่มสามารถดำเนินไปได้ บรรลุวัตถุประสงค์ และขณะเดียวกันครูก็ถือว่าตัวเองเป็นสมาชิกกลุ่ม สมาชิก แต่ละคนเป็นเพื่อนกัน ครูก็ถือได้ว่าเป็นเพื่อนสมาชิกของนักศึกษาด้วยอันที่ จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีคำถามมั๊ยคะ

สมาชิกกลุ่ม : ยังไม่มีค่ะอาจารย์

ผู้ให้คำปรึกษา : ถ้าอย่างนั้น ตอนนี้ก็ขอให้สมาชิกได้แนะนำตัวกันก่อนนะคะ เริ่มจากครู ครู อาจารย์ภูษิต จวบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ขณะนี้กำลังทำ ปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งปริญญาโทฉบับนี้เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูก็คิดว่ามันคงจะเป็นผลดีต่อนักศึกษาพยาบาล และครูคิดว่าสมาชิกที่ได้มาเข้ากลุ่มครั้งนี้ นอกจากจะได้ช่วยเหลือตนเองแล้ว ก็ยังสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับจากกลุ่มไปช่วยเหลือคนอื่น ๆ ที่ประสบ ปัญหาเช่นเดียวกับนักศึกษาได้ อ้อ! สัมบอกไปครู เกิดที่จังหวัดอุดรดิษฐ์ค่ะ

- หล้า : หนูชื่อจันทร์จิรา ชื่อเล่น เอาชื่อเล่นด้วยมั้ยะ
- ผู้ให้คำปรึกษา : ตกลงละ ครูจะเรียกชื่อเล่นของทุกคนก็แล้วกันนะคะ
- หล้า : หนูเป็นลูกคนสุดท้าย ชื่อ หล้า อยู่ปี 4 วิทยาลัยพยาบาลอุตรดิตถ์
ทุนสำนักงานสาธารณสุขลำพูนค่ะ
- ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ คนต่อไปเลยนะคะ
- อั้น : หนูธัญญานะคะ ชื่อเล่น อั้น เป็นลูกคนสุดท้ายในจำนวนพี่น้อง 4 คน
มีพี่ชาย 1 คน
- สมาชิกกลุ่ม : หัวเราะขำพร้อม ๆ กัน
- ผู้ให้คำปรึกษา : เป็นที่ถูกต้องที่รู้ว่าเพื่อนมีพี่ชายในะคะ
- อั้น : ที่บ้านนี้ก็มีหนูเรียนคนเดียว พวกพี่ ๆ จบกันแต่ชั้นประถม แม่หนูส่งเรียน
พ่อเสียแล้ว ตอนนี้อยู่ปี 4 ค่ะ
- น้อย : หนูชื่อรัชก ชื่อเล่น น้อย ทุนสำนักงานสาธารณสุขน่าน เป็นลูกคนที่ 4
พี่ชาย 1 คน พี่สาว 2 คน น้องชาย 1 คน
- แอมแบร์ : หนูชื่อไค้คะ หนูก็ฟังคนอื่นมานานแล้ว ได้รับทุนจากสำนักงานสาธารณสุขลำพูน
เป็นลูกคนกลาง มีพี่ชาย 1 คน น้องชาย 1 คน กำลังเรียนชั้น ม.1 ค่ะ
- ต้อย : หนูชื่อวิลาวัลย์ ชื่อเล่น ต้อย ทุนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน ต้องบอก
เป็นลูกคนที่เท่าไหร่มั้ยะ
- ผู้ให้คำปรึกษา : แล้วแต่นะคะ ครูไม่สงวนลิขสิทธิ์
- ธัญญา : หนูธัญญานะคะ ทุนโรงพยาบาลน่าน อยู่ปี 4 วิทยาลัยพยาบาลอุตรดิตถ์
หนูตั้งใจมา เข้ากลุ่มค่ะ
- ทิพย์ : หนูรุ่งทิพย์ ชื่อเล่นทิพย์ ทุนโรงพยาบาลอุตรดิตถ์ เป็นลูกคนโตของพ่อแม่
มีน้องสาว 2 คน พ่อแม่รักกันมาก
- สมาชิกกลุ่ม : หัวเราะพร้อม ๆ กัน
- ผู้ให้คำปรึกษา : เป็นครอบครัวที่น่ารักน่าอบอุ่นนะคะ ที่พ่อแม่รักกันอย่างนี้ โชคดีจังเลย

- ทิพย์ : หนูมีน้องสาว 2 คน คนที่ส่องรองจากหนูเรียนวิทยาลัยครูอุตรดิตถ์ ปี 2
เอกภาษาอังกฤษ น้องสาวคนที่สอง เรียนอยู่ ม.6 ค่ะ
- หนึ่ง : ชื่อ โชษิตา แต่ไหนแต่ไรชื่อปิยะรัตน์ (สมาชิกกลุ่มหัวเราะ) ชื่อเล่น หนึ่ง
ส่วนเหตุผลในการเปลี่ยนชื่อ เมื่อเข้ากลุ่มกันไปก็คงทราบกันเอง เป็นคน
ลาปูน เรียนชั้นปี 4 เป็นลูกคนโต มีน้องชายคนหนึ่ง อาจพูดได้ว่าเป็น
ลูกชาย เพราะน้องเพิ่งอยู่ ป.4 เองค่ะ
- เบ็ด : หนูชื่อปรีศดาพรค่ะ ชื่อเล่น เบ็ด มาจากนาน เป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่
คุณแม่คุณแม่ย้ายไปหลายจังหวัด เคยอยู่อีสาน แล้วย้ายมาอยู่นาน จนสอบเข้า
เรียนที่วิทยาลัยพยาบาลอุตรดิตถ์
- ผู้ให้คำปรึกษา : เอาสะนะคะ สมาชิกทุกคนก็ได้รู้จักกันแล้ว ครูขอทวนชื่อสะนะคะ ท้า, อั้น,
โก้, น้อย, ต้อย, ธนิญา, ทิพย์, หนึ่ง แล้วก็เบ็ด ครูจะเรียกชื่อเล่นเพื่อ
สะดวกและง่ายต่อการพูดคุยสะนะคะ
- ต้อย : โก้ชื่อเรียกเป็น แอมแปร์
- ผู้ให้คำปรึกษา : เพราะอะไรคะ
- ต้อย : เพราะเคยออกไปเขียน "แอมแปร์" แล้วเค้าเขียนเป็น "แอมแปร์"
- ผู้ให้คำปรึกษา : เจ้าตัวว่าไงคะ เพื่อน ๆ สมาชิกจะขอเรียกว่า "แอมแปร์"
- แอมแปร์ : ก็เพื่อน ๆ เค้าเรียกมาตั้งแต่แรก ก็ชินชื่อนี้ค่ะ เรียกแอมแปร์ก็ได้
- ผู้ให้คำปรึกษา : แอมแปร์ แปลว่าอะไรคะ
- แอมแปร์ : แปลว่า หน่วยวัดไฟฟ้าค่ะ
- ผู้ให้คำปรึกษา : โอ้โฮ! ถ้าจะแรงสูงสะนะคะ เอาสะนะคะ สมาชิกก็ได้รู้จักกันหมดแล้ว ครูก็ตั้งใจ
ที่สมาชิกกลุ่มได้มาอยู่รวมกันเป็นหนึ่งเดียวที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการ
ช่วยให้ปัญหาความเครียด ความท้อถอยลดลงไป หรือปัญหาอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นกับ
นักศึกษาที่ท้อทำให้ไม่สบายใจลดลงไป ครูก็คิดว่าการเข้ากลุ่มครั้งนี้มันจะช่วย
ให้นักศึกษาได้เรียนรู้เพื่อนำไปปรับใช้กับสภาพการณ์ที่ต้องออกไปประกอบการ

ทำงาน เพื่อสามารถจัดปัญหาและอุปสรรคออกไป การเรียนรู้จากกลุ่มนี้ก็จะ
เป็นประโยชน์กับนักศึกษามาก

ที่นี้ก่อนจะเริ่มกลุ่ม ครูก็จะบอกกฎระเบียบ ข้อตกลงของการเข้ากลุ่ม
ก่อนนะคะ กฎระเบียบสิ่งแรกที่ครูเน้นมาก ๆ คือ สิ่งที่นักศึกษาหรือสมาชิกใน
กลุ่มพูดขอให้ทุกคนเก็บเป็นความลับมากที่สุด อย่าได้นำสิ่งที่เราพูดกันในกลุ่ม
ไปพูดข้างนอก เพราะว่าอาจจะเกิดความเสียหายแก่สมาชิกในกลุ่ม หรือ
เสียหายกันคนที่เราพูดถึงหรืออ้างอิงกันในกลุ่ม เพราะฉะนั้นครูไว้ใจสมาชิก
กลุ่มทุกคนอย่างมาก ครูถือว่าสมาชิกทุกคนคงจะเคารพสิทธิ์ซึ่งกันและกัน ข้อที่
สองคือ งานการพูดคุยกันในกลุ่มขอให้หลีกเลี่ยงใช้คำว่า "เรา" ให้มากที่สุด
ขอให้ใช้คำแทนชื่อตัวเองแทน เช่น แอมแบร์ หินง น้อย เบ็ด นะคะ เพราะ
คำว่า "เรา" ไม่บ่งบอกชัดเจนว่าเป็นใคร เช่น เราคิดอย่างนี้ ตรงนี้เรา
ไม่สามารถบอกได้ว่าใครสะกิดใจ เพราะฉะนั้นขอให้พยายามอย่าใช้ นะคะ
สมาชิกกลุ่มรับได้มั๊ยคะ

สมาชิกกลุ่ม

: รับได้ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา

: และอีกข้อหนึ่งที่จะขอพูดถึงคือ เมื่อเข้ากลุ่มกันครูอยากให้เราสมาชิกกลุ่มแสดง
ออกให้อย่างเต็มที่ พูดได้ในสิ่งที่เราอยากพูด ครูก็จะพูดในสิ่งที่ครูอยากพูด
ให้อยู่ในขอบเขต และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่ต้องคิดว่าสิ่งที่พูดนั้นจะไป
ทำร้ายหรือทำให้แย่ ครูเชื่อว่า สมาชิกทุกคนมีศักยภาพมีศักดิ์ศรีที่จะพูดคุย
ออกมาและพูดกันได้ และขออย่าให้นักศึกษาพูดคุยกันเพียงสองคน แต่ขอให้
พูดให้กลุ่มได้รู้ทั่วถึงทุก ๆ คน นี่คือกฎเกณฑ์ของกลุ่มที่ตั้งไว้ สมาชิกกลุ่มทุกคน
มีข้อตกลงร่วมกันอีกมั๊ยคะ เชิญค่ะ

หินง

: หนูขอพูดเรื่องเวลาในการเข้ากลุ่ม ขอให้สมาชิกกลุ่มเข้ากลุ่มตรงเวลา
เพราะบางครั้งมีงานส่วนตัว ต้องกลับไปทำ ก็อยากให้เราสมาชิกกลุ่มมาให้ตรง
เวลาค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ดีมากค่ะ ขอบใจนะคะ สมาชิกกลุ่มว่าอย่างไรคะ

สมาชิกกลุ่ม : ตอบพร้อมกันว่า ดีค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : สำหรับวันนี้วันแรก ก็ขลุกลิ้งนิดหน่อย ครั้งต่อไปครูคิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไร
ถ้าอย่างนั้นตกลงขอให้ทุกคนตรงเวลานะคะ

สมาชิกกลุ่ม : ค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : และในการเข้ากลุ่ม ถ้าใครมีธุระจำเป็นจะต้องมาสาย ก็ขอแจ้งให้ครูทราบ
หรือบอกเพื่อนสมาชิกกลุ่มก็ได้ และขอให้นักศึกษาเข้ากลุ่มทุกครั้ง ยกเว้นติด
ธุระจำเป็นหรือไม่สบาย และในการเข้ากลุ่ม 12 ครั้งนี้ ครูขอให้ขาดได้เพียง
ครั้งหรือสองครั้งนะคะ เพราะถ้าสมาชิกขาดหายไป กลุ่มก็จะขาดข้อคิดเห็น
หรือข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ไป มีใครจะเสนอข้อคิดเห็นอีกมั๊ยคะ

สมาชิกกลุ่ม : เจียบไปชั่วคราว

ผู้ให้คำปรึกษา : ยังมีใครไม่เข้าใจบทบาทของตนเองคะ

สมาชิกกลุ่ม : ไม่มีค่ะ ตอบพร้อม ๆ กัน

ผู้ให้คำปรึกษา : ถ้าอย่างนั้น ครูขอแจ้งกำหนดเวลาที่สมาชิกกลุ่มจะพบกันนะคะ สมาชิกกลุ่ม
จะพบกันทั้งหมด 12 ครั้ง และในการเข้ากลุ่มแต่ละครั้งจะใช้ระยะเวลา
ประมาณ 1.30 - 2 ชั่วโมง โดยสัปดาห์หนึ่งจะเข้ากลุ่ม 2 ครั้งนะคะ คือ
วันจันทร์กับวันพฤหัสบดี และถ้าวันที่เข้ากลุ่มตรงกับเวรปายของนักศึกษา ครูก็
จะขออนุญาตอาจารย์ประจำตึกและประจำห้องให้นะคะ และถ้าวันนั้นติดเข้า
กลุ่มติดธุระเป็นส่วนมาก ก็ขอให้สมาชิกกลุ่มเป็นผู้ตกลงกันว่า จะเข้ากลุ่ม
วันไหนนะคะ ครูจะยึดหยุ่นให้มากที่สุด ดีมั๊ยคะ ตอนนี้อะไรมีปัญหาอะไรบ้างคะ
ครูอยากให้นักศึกษาได้ตกลงกันให้ชัดเจนก่อนจะเริ่มต้นกลุ่มค่ะ

เปิด :